

tage en problemstilling ud, som jeg ved der er nogle der ikke kan lide at høre her: Århusproblematikken. Nu nævner jeg bare en af de brudte kommuner. Der ligger det sådan, at vi fik en henvendelse fra samtlige partier i Århus Kommune om, at den model, som Valgkredsudvalget har lagt frem, om, at der skulle være fem kredse, og at Odder skulle kobles på Århus, var man imod. 10 minutter før vi havde et møde i Kommunaludvalget for en 14 dages tid siden, indløb der en meddelelse fra det store Socialdemokrati i Århus om, at de trak sig ud af ordningen.

Sagen er i dag, hvor vi nu her et ansvarligt udvalg i Folketinget, at Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti stiller de her ændringsforslag, og hvem jubler allerhøjest over det, vi laver? Det gør befolkningen i Århus, det organisatoriske bagland. De bevarer deres fire storkredse, som de er; de hedder øst, vest, syd, nord, så vidt jeg husker. Vi laver så en lille justering, som er, at vestkredsen bliver en lille smule større end de øvrige kredse, og så overfører vi lidt vælgere fra vestkredsen. Jeg tror, det er til nordkredsen, hvis ikke jeg husker helt forkert. Det er den historiske sandhed.

Men det, vi skal diskutere i dag, er: Mener man intet med nærdemokratiet? For det, fru Pia Gjellerup har kørt frem med både i dag her i Folketinget og i Kommunaludvalget og også andre steder, hvor fru Pia Gjellerup har optrådt på slap line, har været, at der ikke måtte tages nogen hensyn til noget som helst. Og det betyder, at man så skulle have sagt til folk: Lad være med at udtale jer om den valgkredsreform, for den bliver præcis, som Valgkredsudvalget har fremlagt den. Lad være med at komme ind i deputationer og tage en dyr rejse fra Nordjylland eller fra Århus; det er unødvendigt, for vi ændrer ikke noget som helst i det her.

Kl. 17.20

Så jeg synes, at det, der nu ligger på bordet i dag, er nøjagtig det samme, som Danmark var igennem i 1970, da man sidst havde en kommunalreform. Da lavede man folketingsmæssigt det Danmark, vi ser i dag. Og nu skal vi så på grund af en kommunalreform, hvor vi får regioner og nye storkommuner, og hvad ved jeg, lave en ny inddeling af Danmark.

Jeg synes, det er både flot og godt, at vi nu kommer de kommunebrud til livs, og de, der vil kritisere, hvad jeg siger her fra talerstolen, må erkende, at jeg hele vejen igennem har været meget skeptisk over for de kommunebrud, der

har været, specielt det i Århus; for jeg kender til det, fordi jeg engang har været opstillet derovre, og jeg ved også fra de lokale folk, jeg har kontaktet om dette, hvor uheldige de har været over det der misfoster, der var blevet lavet.

Men lad det nu ligge. Nu skal vi se fremad, og vi skal se fremad mod noget, der bliver langtidsholdbart. Det, jeg synes der er væsentligt nu, er, at det produkt, der ligger på bordet her til anden behandling i Folketinget i dag med ændringsforslag, kan jeg anbefale alle at stemme for. Jeg ser ligesom på afstemningslisten, at Socialdemokratiet måske overvejer ikke engang at stemme for Roskildeløsningen, som de jo faktisk selv – det er en af de fire brudte kommuner – har været indstillet på skulle løses. Men jeg er spændt på at se, når vi nu trykker på knapperne senere på dagen, om det store Socialdemokrati, som ikke er så stort længere, så vil trykke på de grønne eller de røde knapper. Det er jeg meget optaget af.

Men jeg synes, jeg er stolt over at være med til det her arbejde, og jeg er mest stolt over, at vi kom det problem med de brudte kommuner til livs, og at vi får et Danmark, vi kan være bekendt at præsentere for befolkningen.

Så vil jeg i øvrigt lige sige til sidst – der er lige lidt tid endnu, inden den røde knap lyser – at det her går vi jo meget højt op i her i Folketinget, og det gør vores organisatoriske bagland også. Men fru Jensen og fru Sørensen er kun optaget af én ting; det er, at de på valgdagen står med en stemmeseddel i hånden. Vi er meget optaget af reformen, og det er forståeligt, fordi der er mange, der gerne vil genvælges, og der er kandidater udeomkring, og alle er optaget af det her, også dem, der er noget ved – om jeg må bruge udtrykket – ved musikken. Men det er ikke noget, jeg har fået mange henvendelser fra menige vælgere om, derimod fra mange organisationsfolk. Og det er godt, at de er interesserede, det er trods alt dem, der skal bære Danmark videre, og det er godt, at vi har en god organisation bag os alle sammen.

Men jeg ser, at den røde knap lyser, og at formanden er på vej til at rejse sig, så jeg forlader stolen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Der er foreløbig tre, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det er først fru Pia Gjellerup, derefter fru Line Barfod og fru Anne Bastrup.